

200706452/1.

Datum uitspraak: 8 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/33498 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, van 4 september 2007 in het
geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 augustus 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 4 september 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel bevolen en schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appelllant (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 11 september 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In zijn enige grief klaagt de staatssecretaris dat, samengevat weergegeven, de rechtbank, door te overwegen dat hij onvoldoende voortvarend aan de uitzetting van de vreemdeling heeft gewerkt, zodat deze ten onrechte aansluitend aan zijn strafrechtelijke detentie in bewaring is gesteld, niet heeft onderkend dat hij wel degelijk aan de in paragraaf A6/5.3.7.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) omschreven inspanningsverplichting heeft voldaan. Voorts betoogt hij dat het niet voldoen aan deze verplichting de bewaring slechts onrechtmatig maakt, indien de daarmee gediende belangen niet in een redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daarmee geschonden belangen. Nu voor de inbewaringstelling gronden aanwezig waren, de vreemdeling ongewenst is verklaard en een strafrechtelijke detentie van ruim vijf jaar heeft ondergaan, heeft de rechtbank de bewaring ten onrechte onrechtmatig geacht, aldus de staatssecretaris.

2.1.1. Ingevolge artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) kan een vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft, door de minister met het oog op de uitzetting in bewaring worden gesteld, indien het belang van de openbare orde of de nationale veiligheid zulks vordert.

Ingevolge artikel 94, vierde lid, van de Vw 2000 verklaart de rechtbank het beroep gegrond, indien zij bij het beroep van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is. In dat geval beveelt zij de opheffing ervan of een wijziging van de wijze van tenuitvoerlegging.

Volgens paragraaf A6/5.3.7.1 van de Vc 2000, voor zover thans van belang, is het uitgangspunt dat zoveel mogelijk voorkomen wordt dat vreemdelingen na hun strafrechtelijke detentie in vreemdelingenbewaring

gesteld moeten worden. Toch kan het voorkomen dat een vreemdeling na zijn detentie in vreemdelingenrechtelijke bewaring gesteld moet worden.

2.1.2. De vreemdeling was van 4 maart 2002 tot 24 augustus 2007 strafrechtelijk gedetineerd. Nadat hij op 1 mei 2007 te kennen had gegeven te willen meewerken aan zijn vertrek, is hij op 2 mei 2007 gehoord en is met hem een aanvraag om afgifte van een laissez-passer ingevuld. Vervolgens zijn nadere gegevens ten behoeve van de aanvraag verzameld en is deze toegezonden aan de Dienst Terugkeer & Vertrek, die op 9 juli 2007 te kennen heeft gegeven dat de aanvraag compleet was. Volgens bericht van de Marokkaanse autoriteiten kon de vreemdeling in verband met de vakantie van de consulaire medewerker niet voor 13 augustus 2007 worden gepresenteerd. De op 14 augustus 2007 geplande presentatie kon evenmin plaatsvinden, omdat de consulaire medewerker ziek was geworden en, bij gebreke van een vervanger, op diens terugkeer diende te worden gewacht. Op 24 augustus 2007 is de vreemdeling, aansluitend aan zijn invrijheidstelling uit de strafrechtelijke detentie, in vreemdelingenbewaring gesteld. Op 31 augustus 2007 is hij alsnog gepresenteerd bij de Marokkaanse autoriteiten.

2.1.3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 11 februari 2002 in zaak no. 200200103/1, JV 2002/141), behelst de geciteerde passage uit paragraaf A6/5.3.7.1 van de Vc 2000 een inspanningsverplichting en biedt deze geen garantie aan vreemdelingen dat zij na strafrechtelijke detentie niet in vreemdelingenbewaring zullen worden gesteld. Nu de staatssecretaris tijdig, namelijk op 2 mei 2007, is begonnen met de voorbereiding van de uitzetting van de vreemdeling en zich, gelet op de voorgaande overweging, heeft ingespannen om voor het einde van de strafrechtelijke detentie een laissez-passer ten behoeve van de vreemdeling te verkrijgen, heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat hij die inspanningsverplichting onvoldoende is nagekomen. Dat het aanvragen van een laissez-passer niet voor het einde van de strafrechtelijke detentie heeft geleid tot afgifte van zodanig document, doet aan die inspanning niet af.

Overigens maakt, zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer voormelde uitspraak van 11 februari 2002 in zaak no. 20020103/1), de enkele omstandigheid dat niet is voorkomen dat een vreemdeling na zijn strafrechtelijke detentie in vreemdelingenbewaring is gesteld, die bewaring niet onrechtmatig, tenzij de met de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de daardoor geschonden belangen.

De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd.

2.3. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 24 augustus 2007 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.4. In beroep heeft de vreemdeling aangevoerd dat hij tijdens de overbrenging naar een plaats bestemd voor verhoor in de zin van artikel 50,

derde lid, van de Vw 2000, aanvankelijk naar een onjuiste locatie is gebracht en dat de overbrenging hierdoor onnodig lang heeft geduurd.

2.4.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 15 januari 2002 in zaak no. 200106222/1, ter voorlichting van partijen aangehecht), stelt artikel 50, derde lid, van de Vw 2000 geen bijzondere eisen aan de overbrenging naar een plaats bestemd voor verhoor en is de duur van de overbrenging door de Vw 2000 niet aan een maximum gebonden. Nu de vreemdeling op een tijdstip gelegen tussen 10.00 uur en 10.30 uur is overgebracht naar een plaats bestemd voor verhoor en daar om of omstreeks 14.45 uur is aangekomen, heeft de overbrenging niet zodanig lang geduurd, dat moet worden geoordeeld dat de staatssecretaris heeft gehandeld in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel. Dat de vreemdeling aanvankelijk naar een onjuiste locatie is vervoerd, doet daaraan niet af.

2.5. Gelet op het voorgaande zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 24 augustus 2007 ongegrond verklaren. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Bestissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, van 4 september 2007 in zaak no. AWB 07/33498;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. T.M.A. Claessens, Leden, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

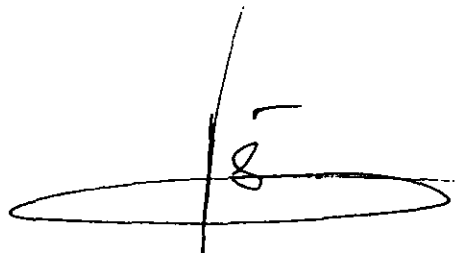
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 oktober 2007

53-551.

Verzonden: 8 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

A1-1

Postadres Postbus 528
5600AM EINDHOVEN

• Brabant Zuid-Oost

Regio Brabant Zuid-Oost
Korpsonderdeel 22 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door A.T.M.C. van der Meijden
Telefoon 0900-8844
Fax 040-2332099
V-nummer / Zaak / Zaak - 24/08/2007
Datum 24/08/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

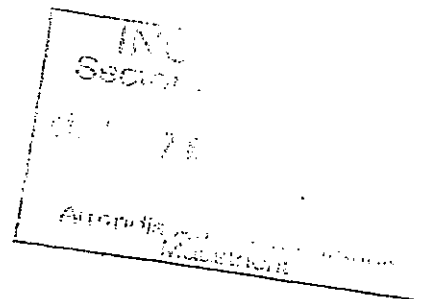
Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Andreas Theodorus Maria Cornelis van der Meijden, inspecteur van het regionaal politiekorps Brabant Zuid-Oost,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:	
Voorna(n)a(m)(en)	:	
Geboortedatum	:	
Geboorteplaats	:	
Geboorteland	:	Marokko
Nationaliteit(en)	:	Marokkaanse
Geslacht	:	mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, helgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Ongewenst verklaard is
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Zich bedient van een of meerdere aliassen

Ontvangen d.d.
28 AUG 2007
Centraal Intake Bureau
vreemdelingenzaken
te Haarlem

De maatregel is opgelegd:

Plaats	:	Eindhoven
Datum	:	24/08/2007

Tijd

: 16:30 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
A.T.M.C. van der Meijden

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

Ontvangen d.3
28 AUG 2007
Centraal Intake Bureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

RECHTBANK 's-Gravenhage, zittinghoudende te MAASTRICHTReg.nr: AWB 07 / 33498 VRONTN

UITSPRAAK, als bedoeld in artikel 94, derde lid, juncto artikel 106, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000, van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken in het geding tussen

thans verblijvende in Uitzetcentrum
Zastienhoven te Rotterdam, eiser,

en

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.

Datum bestreden besluit: 24 augustus 2007.

Kenmerk: 0710.20.2082.

V-nummer:

Behandeling ter zitting: 3 september 2007.

I. PROCESVERLOOP

Eiser, die stelt te zijn geboren op _____ en de Marokkaanse nationaliteit te bezitten, is op 24 augustus 2007 in bewaring gesteld met toepassing van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000).

Tegen deze maatregel is namens eiser op 28 augustus 2007 beroep ingesteld bij deze rechtbank; daarbij is tevens verzocht om schadevergoeding.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden.

Het beroep is behandeld ter zitting van 3 september 2007; alwaar eiser in persoon is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde mr. T.K. van Wezel, advocaat te Helmond. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door drs. J.M.C. Vissers, ambtenaar ten departemente.

II. OVERWEGINGEN

Krachtens artikel 94, vierde lid, van de Vw 2000 staat ter beoordeling of het besluit tot oplegging van de in geding zijnde vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten.

Namens eiser is - kort en zakelijk weergegeven - aangevoerd dat er tijdens de strafrechtelijke detentie niet voortvarend is gehandeld waardoor eiser aansluitend aan zijn strafrechtelijke detentie ten onrecht in vreemdelingenbewaring is gesteld. Tijdens de overbrenging is eiser in eerste instantie bij het verkeerde huis van bewaring gebracht waardoor de overbrenging onnodig lang heeft geduurd. Derhalve dient de bewaring te worden opgeheven onder toekenning van schadevergoeding aan eiser.

De rechtbank overweegt als volgt.

Blijkens zijn besluit van 24 augustus 2007 heeft verweerder eiser in het belang van de openbare orde en met het oog op uitzetting in bewaring gesteld. Verweerder heeft daartoe overwogen dat eiser niet in het bezit is van een geldig identiteitsbewijs als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000, geen vaste woon- of verblijfplaats heeft en zich heeft bediend van een of meerdere aliaten. Tevens is eiser ongewenst verklaard.

Gelet hierop bestaan ten aanzien van hem concrete aanwijzingen voor het vermoeden dat hij zich aan uitzetting zal onttrekken.

Bovendien is eiser veroordeeld voor het plegen van een misdrijf.

Ten aanzien van eisers stelling dat er tijdens de strafrechtelijke detentie onvoldoende voortvarend is gehandeld overweegt de rechtbank als volgt.

Uit de gedingstukken - met name de door verweerder ingezonden voortgangsrapportage - alsmede het verhandelde ter zitting is gebleken dat eiser op 1 mei 2007 te kennen heeft gegeven terug te willen keren naar Marokko. Daarop is eiser op 2 mei 2007 gehoord en op 4 mei 2007 is er de afspraak gemaakt dat er van eiser foto's en vingerafdrukken gemaakt zouden worden. Op 9 juli 2007 is door de Lp-kamer van de Dienst Terugkeer & Vertrek medegedeeld dat de aanvraag compleet was. Aangezien de consulaire medewerker van het Marokkaanse consulaat op vakantie was en vervolgens wegens ziekte niet bereikbaar is geweest, is eiser op 31 augustus 2007 gepresenteerd bij de Marokkaanse autoriteiten met als resultaat dat er waarschijnlijk binnen een paar dagen een antwoord te verwachten is.

Gezien het bovenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder onvoldoende voortvarend heeft gehandeld om de uitzetting van eiser te effectueren. De rechtbank neemt daarbij in overweging dat eiser op 1 mei 2007 te kennen heeft gegeven medewerking te willen verlenen aan zijn uitzetting naar Marokko en die medewerking ook actief heeft verleend. Vervolgens heeft het tot 9 juli 2007 geduurd voordat de aanvraag tot afgifte van een laissez passer compleet was en verweerder heeft verzocht om eiser te presenteren bij de Marokkaanse autoriteiten. Het gegeven dat eiser wegens vakantie en ziekte van de consulaire medewerker vervolgens pas op 31 augustus 2007 is gepresenteerd doet niet af het oordeel van de rechtbank dat eiser reeds voor 9 juli 2007 gepresenteerd had kunnen worden en weshalve aansluitend aan zijn strafrechtelijk detentie niet in bewaring gesteld had dienen te worden. De rechtbank merkt daarbij bovendien op dat gezien de vertraging die is opgetreden en het gegeven dat eiser actief medewerking verleend aan zijn terugkeer er volstaan had kunnen worden met een lichter middel.

Dienaangaande overweegt de rechtbank dat de bewaring van meet af aan onrechtmatig is te achten. Derhalve dient het beroep gegrond te worden verklaard en de maatregel van vreemdelingenbewaring met ingang van heden, 4 september 2007, te worden opgeheven.

Gezien het bovenstaande behoeft het overige geen behandeling.

Ingevolge artikel 106, eerste lid, van de Vw 2000 kan de rechtbank aan de vreemdeling een vergoeding ten laste van de Staat toekennen, indien zij de opheffing van een maatregel strakkende tot vrijheidsontneming beveelt. Artikel 90 van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing. Ingevolge laatstbedoelde bepaling heeft de toekenning van een schadevergoeding steeds plaats, indien en voor zover daartoe, naar het oordeel van de rechter, alle omstandigheden in aanmerking genomen, gronden van billijkheid aanwezig zijn.

Nu de maatregel met ingang van 24 augustus 2007 onrechtmatig is, acht de rechtbank termen aanwezig om schadevergoeding toe te kennen.

Uitgangspunt bij de vaststelling tot schadevergoeding vormt de richtlijn van de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak betreffende de vergoeding van immateriële schade bij in verzekeringstelling en voorlopige hechtenis, die uitgaat van een schadevergoeding van

€ 95,00 voor elke dag die in een politiecel is doorgebracht en van € 70,00 voor elke dag die in een huis van bewaring is doorgebracht.

In navolging van vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State komt eiser over de periode van 24 augustus 2007 tot en met 4 september 2007, de dag waarop de bewaring is opgeheven, schadevergoeding toe.

De rechtbank stelt vast, dat eiser van 24 augustus 2007 tot en met 4 september 2007 in een huis van bewaring heeft verbleven. In totaal bedraagt de schadevergoeding derhalve 12 dagen à € 70,00, hetgeen uitkomt op een totaalbedrag van € 840,00. De rechtbank ziet geen aanleiding de schadevergoeding te matigen.

De rechtbank acht voorts termen aanwezig om verweerder overeenkomstig het bepaalde in artikel 8:75 van de Awb te veroordelen in de door eiser in verband met de onderhavige procedure redelijkerwijs gemaakte proceskosten. Deze kosten zijn op de voet van de normen van het Besluit proceskosten bestuursrecht (hierna: Bpb) vastgesteld op € 644,00, (1 punt voor het indienen van het beroepsschrift en 1 punt voor het verschijnen te zitting, waarde per punt € 322,00). Van andere ingevolge het Bpb voor vergoeding in aanmerking komende kosten is niet gebleken. Nu aan eiser ter zake van het beroep een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient het bedrag van de kosten ingevolge artikel 8:75, tweede lid, van de Awb te worden betaald aan de griffier van deze rechtbank.

Mitsdien wordt als volgt beslist.

III. BESLISSING

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- beveelt de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van heden, 4 september 2007,
- wijst het verzoek om schadevergoeding toe en kent aan de vreemdeling een schadevergoeding toe, groot € 840,00 ten laste van de Staat der Nederlanden; te betalen door de griffier van de rechtbank;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 644,00, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) die deze kosten aan de griffier dient te vergoeden.

Aldus gedaan door mr. R.C.A.M. Philippart in tegenwoordigheid van mr. G. de Keijzer als griffier en in het openbaar uitgesproken op 4 SEP. 2007

w.g. G. de Keijzer

w.g. R. Philippart

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier.

Voornoemd lid van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken beveelt de tenuitvoerlegging van de in deze uitspraak toegekende schadevergoeding ten bedrage van € 840,00 (zegge: achthonderdveertig Euro).

Aldus gedaan op 4 SEP. 2007

door R. Philippart

Afschrift verzonden op:

4 SEP. 2007

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

De termijn voor het instellen van het hoger beroep bedraagt één week na de datum van verzending van deze uitspraak. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 dient het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. In artikel 6:5 van de Awb is onder meer bepaald dat bij het beroepschrift een afschrift van de uitspraak moet worden overgelegd. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
10 SEP 2007	
ZAAKNR. 200706452	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger Beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
De Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant.
gemachtigde: M. Petsch
ambtenaar ten departemente

Tegen
de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te
Maastricht van 4 september 2007,
met kenmerk AWB 07/33498

Inzake:
Met IND-kenmerk 9710.20.2082
Aan te duiden als verweerder
Gemachtigde: mr. T.K. van Wezel advocaat te Helmond

Proces
Procesvertegenwoordiging
's-Hertogenbosch
Magistratenlaan 222
5223 MA 's-Hertogenbosch

Postbus 118
5201 AC 's-Hertogenbosch

M. Petsch
073-8883796

1. Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Maastricht, van 4 september 2007, verzonden op dezelfde dag, met kenmerk AWB 07/33498, in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 24 augustus 2007 gegrond heeft verklaard, de bewaring heeft opgeheven en de Staat der Nederlanden heeft veroordeeld tot vergoeding van de schade, groot in totaal € 840,-, alsmede tot vergoeding van de proceskosten, groot € 644,- (zie productie 1).

2. Achtergronden

Bij besluit van 24 augustus 2007 is verweerder krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a. van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw2000) in bewaring gesteld.

Bij uitspraak van 4 september 2007, met kenmerk AWB 07/33498 heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard, de bewaring opgeheven en de Staat der Nederlanden schadevergoeding toegekend ten bedrage van € 840,-, alsmede een vergoeding van de proceskosten, groot € 644,-.

3. Standpunt Staatssecretaris

3.1. De Staatssecretaris heeft één grief tegen de uitspraak van de rechtbank.

Grief 1

3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank het volgende:

"Gezien het bovenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder onvoldoende voortvarend heeft gehandeld om de uitzetting van eiser te effectueren. De rechtbank neemt daarbij in overweging dat eiser op 1 mei 2007 te kennen heeft gegeven medewerking te willen verlenen aan zijn uitzetting naar Marokko en die medewerking ook actief heeft verleend. Vervolgens heeft het tot 9 juli 2007 geduurd voordat de aanvraag tot afgifte van een laissez passer compleet was en verweerder heeft verzocht om eiser te presenteren bij de Marokkaanse autoriteiten. Het gegeven dat eiser wegens vakantie en ziekte van de consulaire medewerker pas op 31 augustus 2007 is gepresenteerd doet niet af het oordeel van de rechtbank dat eiser reeds voor 9 juli 2007 gepresenteerd had kunnen worden en weshalve aansluitend zijn strafrechtelijke detentie niet in bewaring gesteld had dienen te worden. De rechtbank merkt daarbij bovendien op dat gezien de vertraging die is opgetreden en het gegeven dat eiser actief medewerking verleend aan zijn terugkeer er volstaan had kunnen worden met een lichter middel.

Dienaangaande meent de rechtbank dat de bewaring van meet af aan onrechtmatig is te achten. Derhalve dient het beroep gegrond te worden verklaard en de maatregel van vreemdelingenbewaring met ingang van heden, 4 september 2007, te worden opgeheven."

Toelichting

De Staatssecretaris kan tot uitzetting overgaan, indien de vreemdeling niet of niet meer rechmatig in Nederland verblijft en nalaat Nederland eigener beweging te verlaten. Teneinde de uitzetting te effectueren kan de vreemdeling krachtens artikel 59 van de Vw 2000 in bewaring worden gesteld.

In A6/5.3.7.1 Vc 2000 is het beleid van de Staatssecretaris als volgt verwoord:

"Het uitgangspunt is dat zoveel als mogelijk voorkomen dient te worden dat vreemdelingen na hun strafrechtelijke detentie in bewaring gesteld moeten worden. Toch kan het voorkomen dat een vreemdeling na zijn detentie in vreemdelingenrechtelijke bewaring gesteld moet worden. (...)"

Verweerder heeft in strafrechtelijke detentie verbleven in de periode van 4 maart 2002 tot 24 augustus 2007. Tijdens de strafrechtelijke detentie van verweerder heeft de Staatssecretaris verwijderingsactiviteiten opgestart ter verkrijging van de benodigde reisdocumenten voor verweerder ter fine van verwijdering na afloop van de strafrechtelijke detentie. Niet in geschil is dat de Staatssecretaris daartoe verweerder op 2 mei 2007 heeft gehoord en dat op 4 mei 2007 afspraken zijn gemaakt voor het nemen van foto's en het afnemen van vingerafdrukken van verweerder. De laissez-passer aanvraag (hierna: lp-aanvraag) is daarop gecomplementeerd en toegezonden aan de lp-kamer van de Dienst Terugkeer & Vertrek, welke na bestudering van de lp-aanvraag op 9 juli 2007 heeft aangegeven dat de aanvraag compleet was. Verweerder kon nadien niet worden gepresenteerd voor 13 augustus 2007 vanwege de vakantie van de consulaire medewerker. De bedoeling was om verweerder op 14 augustus 2007 te presenteren, echter dat kon geen doorgang vinden vanwege de ziekte van de consulaire medewerker. Verweerder is daarop op 24 augustus 2007 na afloop van zijn strafrechtelijke detentie in vreemdelingenbewaring gesteld en op 31 augustus 2007 gepresenteerd bij de Marokkaanse autoriteiten.

Ondanks de verrichte inspanningen van de Staatssecretaris hangende de strafrechtelijke detentie kon niet worden voorkomen dat verweerder na expiratie van zijn strafrechtelijke detentie in vreemdelingenbewaring is gesteld. De beleidsbepaling neergelegd in A6/5.3.7.1 Vc behelst een inspanningsverplichting van de Staatssecretaris en biedt geen waarborg voor vreemdelingen dat zij na strafrechtelijke detentie niet in vreemdelingenbewaring zullen worden gesteld. In dit geval heeft de Staatssecretaris voldaan aan zijn inspanningsverplichting en daarmee conform voormelde beleidspassage gehandeld. Reeds daarom is het oordeel van de rechtbank onjuist.

Voor zover de rechtbank in weerwil van het voorgaande gevolgd moet worden in haar oordeel dat de Staatssecretaris gedurende de strafrechtelijke detentie onvoldoende handelingen ter voorbereiding van de uitzetting van verweerder heeft verricht en zich dus onvoldoende heeft ingespannen, verbindt de rechtbank hier echter ten onrechte de conclusie aan dat voortdurend van de maatregel onrechtmatig is bij afweging van alle betrokken belangen.

De enkele omstandigheid dat de Staatssecretaris niet heeft voorkomen dat verweerder na zijn strafrechtelijke detentie in vreemdelingenrechtelijke bewaring is gesteld, maakt de daarop volgende bewaring - gelet op het feit, dat de geciteerde passage uit paragraaf A6/5.3.7.1 van de Vc2000 zoals reeds opgemerkt een inspanningsverplichting van de staatssecretaris behelst en geen garantie aan vreemdelingen biedt dat zij na strafrechtelijke detentie niet in bewaring zullen worden gesteld - niet onrechtmatig, tenzij de daarmee gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. Van een dergelijke onevenwichtigheid is in dit geval geen sprake.

Daartoe wijst de staatssecretaris op het volgende. Niet in geschil is dat voor de inbewaringstelling gronden aanwezig waren. De rechtbank miskent dat verweerder ongewenst vreemdeling is en voorafgaande de inbewaringstelling een strafdetentie heeft ondergaan van ruim vijf jaar. Dit maakt dat het belang van de Staatssecretaris bij het laten voortduren van de maatregel zwaarder weegt dan het belang van verweerder bij zijn onmiddellijke invrijheidstelling.

Vgl.

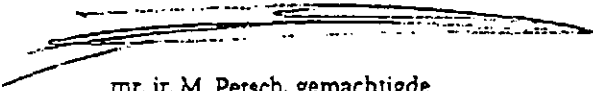
ABRS, 11 februari 2002, 200200103/1, JV 2002 / 141

Gelet op het vorenstaande had de rechtbank bij afweging van alle betrokken belangen tot het oordeel behoren te komen dat de vrijheidsontnemende maatregel gerechtvaardigd is te achten. Derhalve heeft de rechtbank ten onrechte het beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel bevolen en verweerder een schadevergoeding ten laste van de Staat toegekend van € 840.--.

4. Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Staatssecretaris verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, en te doen wat deze had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren.

's-Hertogenbosch, 10 september 2007

mr. ir. M. Petsch, gemachtigde